

DE

TIJDWACHERS

Hoofdstuk 1

MOORD OP DE HEI

Middenin de nacht schoot de Britse ex-generaal sir James Ackwood plotseling wakker. Met een schok zat hij rechtop in bed. Hij was kleddernat van het zweet. In de verte hoorde hij zijn honden fel blaffen. Z'n nachtmerrie hing nog in de lucht als een geest. In z'n droom was hij weer gevangen door de beruchte Mau Mau krijgers in Kenia. In 1952 zat hij in het Oost-Afrikaanse land om de opstand tegen de Engelsen de kop in te drukken. De rebellen begonnen net aan de gruwelijke "dood van de duizend mierenbeten" toen hij wakker schrok. Ineens hielden de felle waakhonden op met blaffen. Er hing een angstaanjagende stilte in het donkere huis. De oude militair greep naar zijn leeslampje maar er was geen stroom. Snel gooidde hij de bezwete dekens van zich af. Hij liep naar de grote ramen die uitkeken over zijn landgoed op de hei in Yorkshire, in het noorden van Engeland. Zoals vaak was alles in een dikke mist gehuld en Sir James kon geen hand voor ogen zien.

'Damn!', zei hij knarsetandend, maar hij raakte niet in paniek. De voormalige antiterroristen expert had voor hetere vuren gestaan. Toch schrok hij toen de stevige eiken voordeur opeens leek te ontploffen. Zijn hart ging tekeer en het bloed in zijn slapen klopte als een op hol geslagen trein.

Het huisalarm gilte het uit. 'De politie is er zo', dacht Sir James maar het alarm hield plotseling op en het was weer oorverdovend stil in het grote huis. Hij luisterde ingespannen en hoorde zware voetstappen op de trap. Daarnaast hoorde hij een dreigend gesis en gegrom. De oude soldaat probeerde rustig te blijven en zijn ademhaling onder controle te houden. Snel probeerde hij de telefoon maar de lijn was dood. De voetstappen en het gehijg kwamen dichterbij, steeds dichterbij.

'Wie is daar?', riep Sir James heldhaftig maar er kwam geen antwoord.

Hij pakte een groot jachtgeweer uit de slaapkamerkast en zei waarschuwend: 'Ik ben gewapend en ik zal verdorie niet aarzelen om je overhoop te schieten!'.

Het waren geen loze woorden. Ondanks zijn angst was hij nog altijd een taaie oude knakker en hij zou zich niet zomaar overgeven.

Ineens kreeg Sir James een vreselijke stank in zijn neus die nog het meest leek op een mix van rottende vis en verzuurde melk. Het was bijna niet te harden.

'Gas?', dacht hij even maar de vreselijke geur was niet dodelijk. Hij hield zijn

zakdoek voor zijn neus en hield in zijn andere hand het jachtgeweer gericht op de deur. 'Kom maar op onverlaat!', fluisterde hij bijna.

Ineens was er een enorme klap en de deur brak in duizend stukken. Sir James viel achterover op zijn rug, zo hard was de slag. De enorme stank kwam snel dichterbij en leek hem te gaan verstikken. Hij moest bijna kotsen van de geur en angst. In de kamer hing een soort rook, alsof er brand was uitgebroken.

Automatisch trok hij de trekker over. Hij hoorde een diep gebrul alsof er een gewonde beer in de kamer stond. De kogel had zijn doel geraakt. Sir James schudde wild met zijn hoofd en probeerde door de nevel heen te kijken. In de deuropening stond een reusachtig wezen met enorme gebogen schouders.

'Wie ben je?', riep Sir James.

Voordat hij het in de gaten had werd hij door een krachtige hand beetgepakt, omhoog getild en door de kamer gesmeten alsof hij een pop was. Hij vloog door de grote glazen balkondeuren en kwam met een enorme klap neer op het balkon. Door de schrik voelde hij eerst niet hoe gewond hij was. Overal zaten diepe schrammen en wonden van het glas en zijn been was gekneusd.

Sir James kwam een beetje overeind, de ruwe stenen van het balkon drukten pijnlijk in zijn onderrug.

In de opening waar de deur eerst zat stond het gedrocht naar hem te kijken. Ondanks dat hij buiten was, moest de ouwe man opnieuw bijna overgeven van die vreselijke geur. 'Wie-wie ben je?', stamelde hij.

Het wezen stapte met een enorme bonk op het balkon en werd een beetje verlicht door de volle maan die nauwelijks door de dikke mist heendrong.

Sir James kon zijn aanvaller eindelijk goed zien. Het monster was een kop groter dan een lange man maar stond in elkaar gedrukt als een soort gebochelde. Hij was gespierd als een bodybuilder en zijn lichaam was bedekt met een soort glinsterende schubben alsof het een slangenhuid was. Grote, vale ogen tuurden Sir James aan, vol haat en woede. De oude man bezweek bijna van angst. Het reusachtige wezen opende zijn enorme mond en een lange, gespleten tong kronkelde als een slang tussen zijn vlijmscherpe grote tanden. Toen sprak hij voor het eerst met een sissende stem. 'Ik ben Grendel en ik ben jouw dood!'

[Wilt u het hele manuscript lezen e-mail ons.](#)